

Uitlaatklep

augustus 2018

Mantinge vanuit twee gezichtspunten - Vakantiekiekjes

Een 11 voor Folkert

Van de voorzitter

Eind Juni! Wat een geweldig oldtimer-weer hebben we de afgelopen maanden gekregen. Schreef ik in de vorige uitgave nog over de Siberische Beer, deze keer zijn er al geen mussen meer over om van het dak te vallen. En

vooral geen regen. Daar wordt je geliefde voertuig alleen maar vies en smerig van. En ik wil al helemaal niet denken aan dat andere woord voor oxidatie...

Genietend van het mooie weer onder de veranda, met een fris biertje in de hand, denk ik terug aan het voorjaarsweekend in Mantinge. Op de donderdag en de vrijdagochtend was het daar ook nog ik-ben-toch-op-de-camping-dus-ik-kan-best-een-kortebroek-aan-weer. Omdat de kinderen op vrijdag nog gewoon naar school moeten, haal ik die aan het einde van de middag doorgaans nog even op. Wat was het weer omgeslagen in die paar uur dat ik even niet in Drenthe was. Daar waar ik nu naar de sproeier zit te kijken hoe die het gras van een beetje broodnodig water voorziet, was er in Mantinge zoveel hemelwater gevallen dat het gras in het midden van het veld er 20 cm onder bedolven was. Op de facebook-pagina van de RVVC kan je een korte video terugvinden, als je me niet op mijn woord gelooft. Dank nog aan de leden die mijn vouwwagentje hebben gered! De winnaars van de Elly Buwalda Bokaal zullen in dit blad een uitgebreider verslag doen van het leuke voorjaarsevenement.

Gelukkig is door die extreme bui het ReuzenwekenTT niet het water gevallen. De Algemene Leden Vergadering werd van de vrijdagavond naar de zaterdag verplaatst, omdat de clubtent in het water stond en het spel voor de zondagmiddag op het veld werd wegens wateroverlast maar achterwege gelaten. Helemaal prima; je zal het maar niet meegemaakt hebben, denk ik dan. Overigens kan ik mij een weekend in Maurik

herinneren, waar ik op vrijdagavond ook een auto stond leeg te hozen, dus echt nieuw was dit ook niet voor de doorgewinterde vrijbuiters.

De Rodeo 6 Panda staat er nog net zo bij als ten tijde van de vorige uitgave van uw lijfblad. De toen aangehaalde "verandering van het interieur" is meer een "volledige verbouwing" geworden, waarvan het einde in zicht komt. Alhoewel je je kunt afvragen of dat zoiets echt ooit helemaal af komt... Per saldo geen nieuws aangaande de Rodeo dus. Wel ander nieuws op het gebied van de voertuigverzameling. Omdat het Viertje me op het voorjaarsweekend me een beetje in de steek heeft gelaten en omdat ik hem al maanden in de gaten hield, heb ik een geweldige Renault 11 TSE uit 1983 op de kop weten te tikken. Daarover meer verderop in deze Uitlaatklep. Daarmee is het percentage Renaults in de verzameling gestegen tot 60%. Puntje voor de voorzitter!

In de vorige editie deed ik nog een oproep of er leden wilden opstaan om te helpen bij de organisatie van het najaarsevenement in Zeeland. Iedereen is blijven zitten. (Als ik directeur van een school was, zou dat erger zijn geweest). Dat wil niet zeggen dat Zeeland dit jaar niet aangedaan zal worden. De camping is al uitgekozen en Lotte, Bram en ondergetekende gaan daar begin augustus een weekje heen, met de R11 en de vouwwagen natuurlijk, om een leuke rondrit uit te zetten en om te kijken hoe we het weekend verder met leuke dingen kunnen vullen. We gaan ons best doen om met weinig middelen het weekend van 7-9 september 2018 weer fantastisch te maken op: Five Star Farm

Baas Huisweg 11
4493 NE Kamperland

Ook voor de iets minder doorgewinterdere kampeerders zijn er op deze camping luxe "glamping to the max" tenten te huur. Kijk daarvoor op de website: <https://www.farm-camps.nl/>

Op de website van de RVVC kunnen jullie je inschrijven!

*Met vrolijke Vrijbuitersgroet,
Folkert*

Het ReuzenweekenTT

(achteraf gezien door de ogen van de winnaars)

In de agenda stond het allang aangekruist; 1,2 en 3 juni 2018: Het ReuzenweekenTT in Mantinge. Met als toevoeging: THUISWEDSTRIJD. Want dat laatste is belangrijk en betekent: 2 auto's mee; de Estafettebus voor de overnachting en het 4-tje voor de rondrit. De organisatie had voor de vrijdagavond een RVVC plate met de camping afgesproken en voor de zaterdagavond was er voor de liefhebbers een geheel verzorgde BBQ geregeld. Onder het motto "doe eens gek" hadden we ons voor beide opties ingeschreven.

Op vrijdagmiddag na de thee werd vanuit Weerdinge koers gezet naar Mantinge en na een half uurtje toeren, bleek dat de organisatie op camping de Voscheheugte een prachtige uitvalsbasis voor het voorjaarsevenement had gevonden. Er was een mooi veldje voor de RVVC gereserveerd en al diverse equipes hadden een plekje gevonden langs de rand van het veld. Intussen werd met vereende krachten de clubtent in het midden van het veld opgebouwd.

Terwijl nog maar net de mensen waren begroet en een biertje was losgetrokken, naderde een inktzwarte lucht het dorpje Mantinge. Het werd even angstig stil, waarna het heftig begon te waaien en er een hoosbui overtrok, zoals we die zelden hebben meegemaakt. Hagelstenen groter dan een duimnagel gaven een oorverdovend gekletter op het polyester dak van onze

Estafettebus.

Plotseling bleek er voor ons busje een soort van beek te ontstaan vanaf het hoger gelegen veld op de camping.

We zagen hoe een aantal dappere clubleden alle moeite deed om van binnenuit de clubtent vast te houden. Net op dat moment doken de koplampen op van de Rodeo van Ronnie en hij dook meteen de tent in om ook zijn gewicht in de schaal te leggen. Mede daardoor lukte het om de tent aan de Drentse grond te houden.

Nadat het noodweer was overgetrokken, was het tijd voor een inspectieronde.

De clubtent bleek te zijn veranderd in een overdekt zwembad, waarin gemiddeld toch zeker 10-15 cm ijskoud water stond. Ook de dames Kuiper bleken hun tentje in een laagveengebied te hebben opgezet en zij hadden last van een drijvende inboedel.

Gelukkig hadden ook zij een thuiswedstrijd en konden 's avonds in hun eigen droge bedje thuis slapen.

Een mooi clubje RVVC-ers maakte daarna de gang naar het campingrestaurant en kon weer aansterken met een uitstekend schnitzmenu.

Later die vrijdagavond werd de clubtent verplaatst naar een hoogvlakte. En dat bleek een goede beslissing, want tegen een uur of 11 trok er wederom een regengebied over en bleek de tent een veilig en vooral gezellig onderkomen.

De zaterdagochtend bracht goed weer en na een lekker bakkie bij de voorzitter, was het geleidelijk aan tijd om met de rondrit te starten. De organisatie had gezorgd voor een

dikke goodiebag en een fraai rallybordje. Normaal gesproken gaan we enkel met de Estafettebus naar de clubweekenden en doen dan de rondrit als team "Knus in de bus"

Maar wat ik al eerder noemde, wat is er mooier om een thuiswedstrijd met een 4-tje te rijden. Dit keer met onze appelgroene 4 GTL.

Er moest echter wel een andere teamnaam worden bedacht. Tja, we hebben nu een prachtige kleinzoon, dus werd onze teamnaam "Opa en Oma van Jesper".

Al vrij snel kwamen we bij het punt waar de eerste vragen ingevuld moesten worden; de VAM-berg bij Wijster. Met wat lezen en logisch nadenken waren de antwoorden voor iedereen wel te doen leek ons.

Tijdens de tussenstop voor koffie met gebak kwamen we in contact met een aantal nieuwe mensen. Gezellig en het valt dan op, dat

de nieuwelingen gemakkelijk aansluiting vinden.

Het vervolg van de route toonde ons de

diversiteit van het Drentse land en ook het TT circuit ontbrak niet.

Aan het eind van een doodlopend weggetje stond de familie Kuiper met een hele serie vragen omtrent de TT. Renners moesten worden herkend en foto's in de juiste volgorde van tijd worden geplaatst. Daar bleek het geheugen van deze 60-plussers nog prima in orde. Door een combinatie van logica, interesse in de motorsport en een juiste gok, bleken wij achteraf een topscore te hebben neergezet.

Het vervolg van de route deed ook nog eens het openlucht museum Ellert en Brammert in Schoonoord aan. Een fraai park, dat wellicht als zondagsactiviteit meer aandacht van onze club had gekregen. Het was nu allemaal wel erg veel op 1 dag.

Na de rondrit bleek op ons veld nog steeds code "Kaplaars" te gelden.

De verzorgde BBQ werd daarom ook in het hoogveengebied opgesteld.

Het zag er geweldig uit en ik moet zeggen

dat we geen moment spijt hebben gehad van onze inschrijving. Echt waar voor je geld!

Het was goed om te constateren dat ook de mensen die hun eigen BBQ hadden geregeld toch ook bijna allemaal kwamen aanschuiven.

Ja en dan nadert het moment waar iedereen op wacht; de climax, de uitslag van de rondrit. ONGELOOFLIJK! De Opa en Oma van Jesper bleken met 1 punt verschil de winnaars te zijn. Dit was een primeur voor ons; nog nooit heeft onze teamnaam op de Elly Buwalda bokaal mogen prijken. Uiteraard zijn we best trots!

Het werd natuurlijk weer een gezellige zaterdagavond, al is het wel eens later geweest....

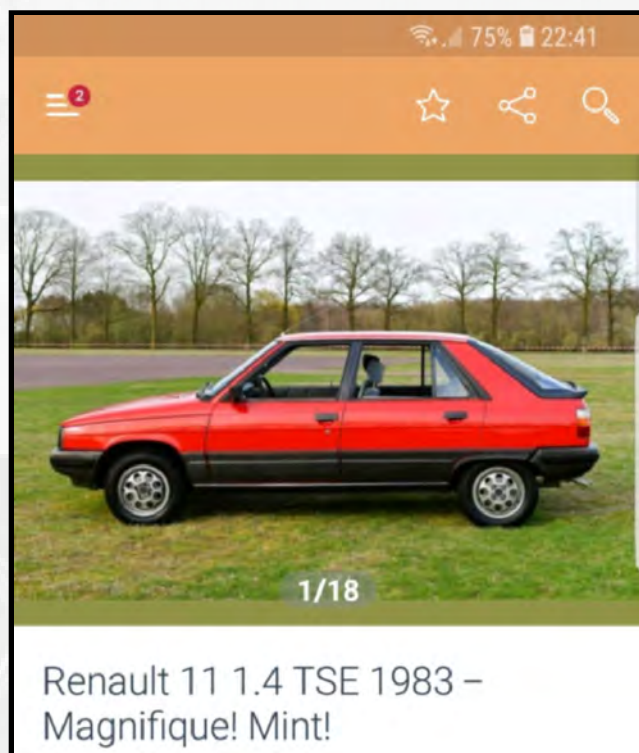

De zondagactiviteit is letterlijk in het water gevallen, vanwege de toestand van het terrein. Maar iedereen was ook best wel munt en had alle begrip hiervoor. Natuurlijk is het de bedoeling dat we de beker in Zeeland komen verdedigen. Al is de Oma van Jesper op dit moment van schrijven aan het revalideren van een heupfractuur....

*Vriendelijke Vrijbuitersgroet,
Opa en Oma van Jesper
(Harry en Tonny Velthuis)*

Voorzitters-voertuig

Ergens begin dit jaar poste een oude bekende van me uit het auto's-uit-Bayern-circuit van lang geleden een bericht in de groep Oldtimersteekop op facebook. In plaats van een oude BMW bood hij in ene een Renault 11 TSE aan. Eentje uit 1983 en ik kon het toch niet laten om hem er eens naar te vragen. Nadat de eerste eigenaar uit 1922 was overleden, heeft de auto nog wel een beetje rond gezworven, maar stond ondertussen alweer een poos onder een dikke laag stof in een schuur. Hij nam hem over, poetste hem op, gaf hem een APK-tje, inclusief verse uitlaatdemper en bood hem via verschillende media aan.

Eigenlijk wilde ik hem wel hebben, maar de vraagprijs stond me niet echt aan. En ik had er op dat moment niet echt een stalling voor. Nu wilde het dat het bedrijf waar ik voor werk en waar ik kantoor houd en waar ik nog een auto (of twee) gestald heb, verhuisplannen heeft. Op zoek naar een nieuwe stalling dan. Tijdens een vrijdag-middag-biertje bij de, in een eerder voorwoord genoemde, hovenier kon ik het toch niet laten te vragen naar de kosten voor een auto of twee à drie in zijn kas. Dat was eigenlijk zo rond. Dus is er stallingsruimte voor drie auto's en

is er in ene ruimte voor een uitbreiding van de verzameling.

Toch stond de vraagprijs me ook niet echt aan, maar ik bleef hem wel een beetje volgen op marktplaats. Na een eerste prijsverlaging, kreeg ik zelfs een appje van de verkoper met een ander aanbod. Nog net niet interessant genoeg en ik had vooral geen haast. "Als ik iemand wist...". Ja, dat ben ik zelf, maar ik wacht nog wel even op de volgende prijsverlaging...

Die prijsverlaging kwam niet lang voor het Voorjaarsweekend van de RVVC in Drenthe. Het begint er een beetje op te lijken, maar ik hap nog niet toe. Blijkbaar is het een onverkoopt modelletje. Hoe kan dat nou: Ik vind hem geweldig!

Met het Voorjaarsweekend is de beslissing uiteindelijk ook wel een beetje gevallen. Tijdens de rondrit door het Drentse landschap heeft het 4-tje me (weer) laten staan, zodat ik precies het spel bij het oude TT circuit heb moeten missen. Dank aan alle mede-RVVC-ers die me uit de brand hebben geholpen. Alhoewel het elektrische probleem prima verholpen kon worden, is het enorme olie verbruik van het 4-tje de reden geweest om de te nemen beslissing in het voordeel van de Renault 11 TSE te laten doorslaan. In 700km 3liter olie verbruiken laat geen andere optie open dan de zuigerveren en toebehoren te vervangen. Een motorrevisie voor het 4-tje is precies waarop ik niet zit te wachten. Er wacht al een Rodéo op me! Op de zondagavond, na horendol te zijn geworden van de herrie van 150 km in het 4-tje met vouwwagen, maar eens een lelijk bod uitgebracht op de 11 TSE. Maandagochtend kreeg ik antwoord dat dit bod niet aanvaardbaar was, maar wel dat hij "toch die middag in de loods was en dat ik maar even langs moest komen". Ik had in mijn hoofd zijn tegenbod al lang geaccepteerd...

Ik liet me bij de loods van de verkoper die middag afzetten met het idee: Of ik kom hier wonen, of ik koop een auto om naar huis te rijden. Daar stond hij dan te glimmen in zijn eerste lak. Slechts één van de voorschermen heeft een spotrepair gehad volgens de lakdikte-meter. Het rood dat je onder de motorkap nog aantreft heeft vroeger ook op de buitenkant gezeten, maar nu is de buitenkant al bijna oranje. Je ziet het niet op de foto's, maar er zitten hier en daar wat leuke patina plekjes op. Tekenen van een 35 jarig leven. Helemaal leuk. Het nette interieur kan altijd bekoren, evenals de elektrische ramen (voor) en centrale vergrendeling.

Tijd voor een testritje. We rijden een stukje van de rondrit van het Voorjaarsweekend 2016, Leersum, want de loods staat niet ver bij de kartbaan vandaan. Een beetje gas geven, een beetje stevig remmen, een beetje aan het stuur trekken, het komt allemaal voor in het proefrondje. Ik word er helemaal blij van! Totdat de koppeling aangeeft dat hij er klaar mee is. Aan het einde van het groene gebied op de toerenteller (toerental voor maximaal koppel) schiet de toerenteller een stukje door, terwijl je niet echt voelt dat je veel harder gaat. De koppeling staat flink te slippen.

Terug bij de loods van de verkoper staan we allebei een beetje beduusd te kijken. Eigenlijk verraadde het versleten pedaalrubber al dat de koppeling nooit vers kon zijn. Ik ben duidelijk niet opzoek naar een auto waaraan gesleuteld moet worden. Dan kan ik net zo goed het 4-tje een motorrevisie geven. Ik wil de auto in ene een stuk minder

graag hebben. Het blijkt toch een versleten oud lijk te zijn. De verkoper en ik kijken elkaar aan in de trant van "wat nu?".

Het telefoonnummer van Technische Vraagbaak Jaap staat natuurlijk wel in mijn telefoon. En zijn mobiele nummer ook wel. Even vragen wat hij rekent voor het vervangen van een koppeling. "OK, is dat inclusief koppeling?". "Ah, joh, zo'n ding kost een tientje of 6, voor een van Valeo en niet zo'n bokkiewokkie ding die er bij de eerste keer weggrijden alweer uitligt". De verkoper pleegt tussentijds ook een belletje voor wat overleg en komt met het voorstel om de prijs voor de reparatie van de koppeling dan maar van de verkoopprijs af te halen. Handen worden geschud! Felicitaties zijn mijn deel. Hij is van dat Franse ding af en ik ben helemaal gelukkig met mijn Franse tijdscapsule die je zo terug brengt naar begin jaren 80. 861kilo en 72pk; dat is nog vlot ook.

Omdat de verzekeringsagent in de ochtend al ingelicht was aangaande mijn plannen, kon ik de auto direct meenemen. Onderweg werd me nog gemeld dat de auto eigenlijk geschorst was en of ik dus iets uit wilde kijken met verkeerscamera's, totdat hij was overgeschreven.

Als doorgewinterd vouwwagen-kampeerder vond ik als enig minpuntje aan de auto dat er geen trekhaak op zit. De mening van de verkoper was anders en ik citeer: "Ik laat auto's met trekhaak altijd staan, omdat je dan weet dat ze overbeladen de Alpen over gemarteld zijn". Gelijk heeft hij. Ik heb een ongemarteld verse 11 TSE, waar nodig een trekhaak op moet.

In de avond de technische vraagbaak maar weer eens gebeld over het vervangen van de koppeling (en de rest). Tijdens het voorjaarsweekend had ik mijn interesse voor de 11 niet onder stoelen of banken geschoven en Johan opperde meteen dat hij nog wel een trekhaak had liggen voor zo'n auto. Maar toen ik Jaap vertelde dat er, naast een verse koppeling, ook een trekhaak op moest, liep hij tijdens het telefoongesprek zijn werkplaats/magazijn in. "Ho, wacht even, waarschijnlijk...". En ja hoor; trekhaaken voor een Renault 11 van begin jaren 80 lijken in ene op iedere straathoek te liggen en dus ook één bij Jaap. Geweldig! Doe er dan ook even verse olie, bougie'tjes, rotortje en verdelerkapje bij... Dan is de Renault 11 TSE helemaal klaar voor de geplande evenementen komende zomer!

Zo gezegd, zo gedaan. Met Jaap een afspraak gemaakt dat ik hem op een vrijdagavond kon brengen. Vanaf Hoevelaken mijn vriendin opgehaald op haar werk in Naarden en op naar Zwaagdijk-Oost. Dan ligt Volendam (bijna) op de route, zodat we daar gezellig even de toerist uit konden hangen en wat op de dijk hebben gegeten. De R11 bij Renault Depot afgezet en via de dijk Enkhuizen-Lelystad het rondje naar huis afgemaakt.

Tussen het maken van de afspraak en het werkelijke brengen van de auto naar Renault Depot, vond ik het zelf wel leuk om de klepjes te stellen en de olie en de ontsteking te doen, zodat de rit naar Noord Holland wat fatsoenlijker zou verlopen, dus voor Jaap bleven de koppeling en de trekhaak over. 's Maandags belt Jaap me met: "die trekhaak die hier ligt met R11 erop past van geen kant". "En dat aandrijfasje rammelt ook wel flink". Ok, doe dat dat aandrijfasje dan ook maar netjes.

Maar dat die trekhaak niet past, is onhandiger. Johan zou er een hebben, maar nadat hij zijn opslag overhoop had gehaald, bleek de beloofde trekhaak te goed verstopt te zijn. Ow. Dus de R11 trekhaken liggen, zoals verwacht, helemaal niet op iedere hoek van de straat. Gelukkig kent Jaap het nummer van Hotze Holtrop ongeveer uit zijn hoofd en na wat aandringen wil hij een trekhaak voor een R11 opsturen naar Jaap! Komt het toch nog goed.

Met Jaap had ik afgesproken dat ik de elektra voor de trekhaak zelf wel zou doen. Bij het zoeken naar toegang tot de draden naar de achterlichten valt vooral op dat de auto wel nieuw lijkt. Vrijwel alles is schoon, stofvrij en voelt een beetje vettig aan alsof de

eerste beschermlaag er nog op zit. Hier heeft nog nooit een half kuub hardhout in gelegen, denk ik dan. Daar wordt je blij van. In de bijgeleverde vraagbaak kon ik in de kabelboomschema's de draadkleuren prima vinden en trof die in een soort lintkabel aan op de bodem van de kofferbak, waar die op de rand over ging in een meer gewone kabelboom. De meest voor de hand liggende plek om de draadjes netjes aan elkaar te maken.

De (bijna) periode-correcte radio-cassette-

recorder die erin zat, wilde wel aan gaan en wel een zender vinden, maar dan ook echt geluid uit luidsprekers genereren was toch net iets te veel van het goede. Bij het brengen en ophalen van de auto naar Jaap, wat toch een dik uur rijden is, moest ik toch concluderen dat het niet hebben van een muzikje toch een flink gemis was. Na een korte zoektocht op marktplaats en ebay bleek dat, net als de trekhaken voor een R11, een autoradio van eind jaren 80, begin jaren 90, toch niet voor weinig op iedere straathoek ligt. Ok, dan maar even langs de Brezan. "Doet u mij maar de goedkoopste die u heeft". En dan nog krijg je een radio met te veel vermogen voor de originele luidsprekertjes, CD speler, USB, Bluetooth en car-kit-functie. Geweldig. En met een bij de kleur van de auto passende kleur van het display...

Alleen klepjes stellen en verse ontsteking was niet voldoende om het C2J.N17 motor-tje lekker stationair te laten draaien. Dan het carburateurtje maar eens schoonmaken. Even een passend boortje door de sproeiers en een halve bus remreiniger erop leeg spuiten. Mooi. Na montage bleek dat het rommelige draaien daarmee niet echt opgelost was. Wat daarentegen wel hielp was een slinger aan de CO afstelschroef. Wat ook duidelijk werd, was dat de acceleratie-pomp een lek membraan heeft. Google leerde dat voor de Weber DRTM 32 carburateur nog best een revisiesetje te krijgen was, dus die ook maar laten komen. Daar wordt het weer een fijne auto van!

Van de penningmeester kreeg ik nog een leuke verfraaiing van het dashboard in de vorm van een 1:43 Majorette schaalmodel in de correcte kleur en van het juiste model-

jaar. Eens kijken hoe ik die vastgeparkeerd krijg... :)
Al met al lijkt dit een geweldig voorzitters-voertuig, waarmee de komende zomervakantie het noordwestelijke deel van de provincie Zeeland verkend gaat worden.

*Met vrolijke Vrijbuiters Groet,
Folkert*

Franse vakantie

David, broer en ik zijn op vakantie geweest naar, je raad het al; Frankrijk.
Fietsen, canyoning en oude Renaultjes spotten was het plan. Dat laatste was een beetje teleurstellend, want ook daar rijdt niet veel

meer.

Het was David's eerste echte vakantie in zijn Renault Master camper. Dat is hem goed bevallen. Het mooie is ook dat op campings ze dat ding niet zien als een camper, maar als een auto wat veel scheelt in de kosten (Hollanders!)

Dat die bus niet gezien wordt als een camper, heeft ook zijn nadelen. Gelijk over de grens bij Nieuwe Schans werden we aangehouden door de Duitse politie die wel eens wilde weten wat wij aan het vervoeren waren, of zagen ons aan als Roemeense boeven.

Daar kwamen we er gelijk achter dat David zijn autopapieren niet bij zich had, maar toen de politie zag dat het een wohnmobiel was, mochten we gelijk doorrijden en wensden ze ons nog een fijne vakantie.

In Luxemburg nog even de tank volgooien, hoewel het voordeel op diesel niet zo groot is. Dat voordeel kregen we echter wel door toeval. Een Fransoos vond het nodig om voor te dringen bij het afrekenen, waardoor hij onze diesel betaalde en wij zijn 21 euro aan benzine.

Tolwegen vermijden op de tomtom en op naar Gerardmer voor de eerste camping. Onderweg met Menno appen in de veronderstelling dat hij op Rock Werchter zat. Ze hadden echter de kaarten verkocht en waren op vakantie gegaan. Ze stonden vlak bij Gerardmer. Wij zijn natuurlijk naar die zelfde camping gegaan en hebben de volgende dag een mooi tochtje met zijn vijven gereden. 's Avonds bbqen en de volgende dag verder naar de Hoge Jura. Tot nu toe nog geen enkele oude Renault gezien.

In de Hoge Jura wezen fietsen, canyoning en watervallen bekeken. Daar zagen we een roestig viertje (niet de moeite waard voor een foto) en kwam er een 5 GT Turbo voorbij knallen. Maar nog steeds erg weinig gespot.

De route naar en de laatste bestemming in Frankrijk (Megabief) heeft veel goed gemaakt. In een straal van nog geen 50 km. 3 prachtige auto's. Eerst, tijdens de autorit naar de bestemming zagen we in een dorpje deze prachtige 8 Gordini. Daar stop je

natuurlijk even voor om te bewonderen en foto's te maken. Tijdens een racefietsritje in Megabief kwamen we nog een dikke rally 8 tegen. Prachtig spul.

De volgende dag gingen we in Megabief een bikepark rijden. Onder aan de lift stond een prachtige Dauphine. Uiteraard moest die ook nog even op de foto. Ondanks dat we bijna alles

Vakantiespots Peter vd Eerden

binnendoor hebben gereden, echt bijna geen oude Renault gezien. Blijkbaar is de populatie in Frankrijk ook erg geslonken.

Het lijkt er haast op dat de kans dat je een Estafette ziet groter in Nederland dan in Frankrijk.

Wouter

Een nieuw gezicht

Naam: Lisanne van Kuppevelt
Woonplaats: Kootwijkerbroek
Beroep: ZZP'er sociaal ondernemer
Wat voor Renault rijd je? Renault 4
Hoelang rijd je al Renault? Sinds 2 maanden
Waarom rijd je Renault? Zo jang ik mij kan herinneren is de rode Renault 4 mijn droomauto.
Wat zijn de charmes van je auto? Ik vind de koplampen net als ogen. De rondingen. Het klinkt alsof het een vrouw is. Hangt lekker door de bochten.
Hoelang ben je al lid van de club? 2 maanden
Hoe ben je met de RVVC in contact gekomen? Via Google. (blijkbaar staan wij hoger dan Renault 4 Club Nederland red.)
Wat betekent de RVVC voor je? Een leuke ontspannen groep met mensen die het leuk vinden om met gekke auto's te rijden. Ik voel me heel welkom en vind het erg gezellig.
Heb je ook buiten de evenementen om contact met andere leden? Nog niet. Dit is mijn eerste kennismaking.
Ben je ook lid van andere autoclubs? Nee.
Ga je ook naar auto/Renault evenementen die niet door de RVVC georganiseerd worden? (welke) Nog niet. Maar kan komen.
Kan je in een zin weergeven hoe het voelt om in een oude Renault te rijden? Een woord. Een feestje!
Is je Renault ook voor dagelijks gebruik? Voor dagelijks gebruik. Ik ga mijn klanten ermee af.
Wilt u nog iets kwijt/heeft u nog iets aan te vullen? Als iemand eens wil toeren rond kootwijkerbroek... laat het weten!

Een nieuw gezicht

Naam: Rinus Duikersloot
Woonplaats: Landgraaf
Beroep: Gepensioneerd. Al 8 jaar
Wat voor Renault rijd je? Renault Kangoo
Hoelang rijd je al Renault? Sinds 2 maanden
Waarom rijd je Renault? Al in jaren 80 reed ik een Renault 4 F4
Wat zijn de charmes van je auto? Ik kampeer graag en dan zo klein mogelijk.
Hoelang ben je al lid van de club? Een paar maanden
Hoe ben je met de RVVC in contact gekomen? Via internet.
Wat betekent de RVVC voor je? Gelijk gestemde met het merk en kamperen in een groep. De gezelligheid van een groep.
Heb je ook buiten de evenementen om contact met andere leden? Nee, nog niet. Dat komt denk ik misschien wel.
Ben je ook lid van andere autoclubs? Ja, van VW bus club. Maar mag ik niet meer komen. Heb geen VW bus meer.
Ga je ook naar auto/Renault evenementen die niet door de RVVC georganiseerd worden? (welke) Ja, naar Renaultoloog in september, voor het eerst.
Kan je in een zin weergeven hoe het voelt om in een Renault te rijden? Ik heb charmes voor oude Renaults. Met name de 4 F4 en de express.
Is je Renault ook voor dagelijks gebruik? Ja, mijn Kangoo is mijn dagelijkse auto
Wilt u nog iets kwijt/heeft u nog iets aan te vullen? Nee. Ik hoop dat het een gezellige club is en dat ik er in opgenomen wordt.

Mantinge met een missie

Eerlijk gezegd stond het Voorjaarevenement dit jaar wel in onze agenda maar niet op ons programma. Simpelweg door eerdere afspraken elders én omdat het teveel een dicht-bij-ons –huis-show zou zijn. Als je er 28 jaar woonde dan moet elke puzzelrit een “pies of keek” zijn; oneerlijk voor de andere deelnemers/deelneemsters. En toch stonden wij er die zaterdag. Omdat

het nodig was, echt nodig. Want het immer rustige, stabiele en betrouwbare Drenthe bleek veranderd in een kolkende, met hagel gelardeerde watervlakte. Op zich al vervelend maar als je bloedeigen familie daar met tent en bagage tussen drijft dan gooi je de namaak-Renault vol met handdoeken, kleden, dweilen, pompen, reddingsvesten en al het andere dat je nodig denkt te hebben bij zo'n ramp op dorpsniveau en vertrek je naar Mantinge, vlakbij het prachtige Wezup. En om het naar Drents gebruik te zeggen: het viel niet tegen. Er stond water, buiten kijf veel water, maar ook de immer betrouwbare Renaults die als terp gebruikt konden worden en die functie eervol vervulden. Bovendien had een andere Drent snel en adequaat gehandeld door zijn vouwcaravan van het franse vliegtuig-merk Rapido, uit de

stalling op te duiken en als comfortabele schuilkelder beschikbaar te stellen. Met andere woorden: wij kwamen wel gelegen maar deels overbodig. Gelukkig heeft niemand daar iets van laten merken. Zonder terughoudendheid en geholpen door onze warme langjarige belangstelling voor tout Renault-blik, én bekendheid met een aanzienlijk deel van het RVVC-bestuur, vielen wij midden in het feestgedruis dat begon met een echte Ledenvergadering in een mobiel clubhuis. Wat er allemaal precies aan

snee kwam ben ik vergeten maar zal ik teruglezen in de notulen, leuk om nu eens aan de vollukse kant van zo'n bijeenkomst bij te dragen aan het vertragen en versnellen van het tempo op een manier die het Bestuur anders had gehoopt.

De barbecue, want wat is een verenigingsweekend zonder barbecue, was wat ons betreft een succes !

Wat resteert is geschiedenis en het gevoel dat we in

een leuk gezelschap zijn beland. Dat het verdient om beter te leren kennen dan op de Nieuwjaarsbijeenkomst in mijn woonplaats Zutphen en daarna in Eerbeek.

Want, wat ik in het enthousiasme vergat te melden is, dat ik wel al heel lang een Renaultfreak ben maar pas sinds kort pas weer lid van de RVVC.

Dat verplicht me om me in een volgende uitgave van de Uitlaatklep iets uitgebreider voor te stellen en de kennismaking met een ieder in Zeeland uit te diepen.

Graag tot ziens in Kamperland, in Zeeland, en dus niet bij Kampen.

Ad Merts

Dacia Logan MCV type II

Rally zonder poespas

We schrijven april 2017. Na een dienstverband van 10 jaren heb ik besloten dat het tijd wordt voor wat anders. En zo zit ik in gesprek bij Vanboeijen. Voor wie het niet kent: Vanboeijen is een grote zorginstelling voor gehandicapten in Drenthe. Naast de gebruikelijke moeilijke en minder moeilijke vragen over mijn werkwijze, kennis en capaciteiten, komt ook de vraag naar mijn hobby's voorbij. Dat mag bekend zijn: auto's, meer specifiek: Renaults. Waarop de reactie van mijn aanstaande collega's is: "dat is mooi, dan kan je meedoen met de Rally." Waarop ik uiteraard toezeg dat te doen. Het hobbeltje om er in dienst te komen is overwonnen en per 1 juli 2017 kan ik beginnen als Manager Financiën & Control.

Verder van die hele rally niets meer gehoord. Wel een heel leuke start gemaakt in mijn nieuwe baan. Ergens in januari 2018 ben ik maar eens op zoek gegaan naar informatie. De Stichting Vrienden van Vanboeijen blijkt hierbij betrokken. En via hen kom ik aan de inschrijfgegevens. Daarin krijg ik ook de vraag welke auto ik meeneem. Waarop ik mijn 5, 21 en (iets overmoedig) een 4 aanbiedt. Daar komt een enthousiast antwoord op terug: "graag de 4, die hebben we nooit". Ofwel, eind mei is het zover en ik heb helemaal geen 4. Gelukkig is Harry Velthuis zo bereidwillig om voor dit leuke evenement hun groene R4 uit te lenen.

En wat is nu de Rally? Wel, het is voluit de Rally zonder Poespas en is een initiatief van Assenaar Lodewijk Osse. Het doel is om de cliënten van Vanboeijen een leuke avond te bezorgen en dat gebeurt in 2018 al voor de 16e keer. In ruim 150 auto's worden 180 cliënten door de stad gereden. De start is op het terrein van Vanboeijen in Assen, Park Diepstroeten.

De avond ervoor heb ik de opvallende groene 4 al opgehaald en goed gewassen en gepoetst. Ik heb gelijk weer lol in het rijden in m'n oude 4. Aan het einde van de middag zorg ik voor een mooi plekje op de parkeerplaats. Vooraan, goed in het zicht.

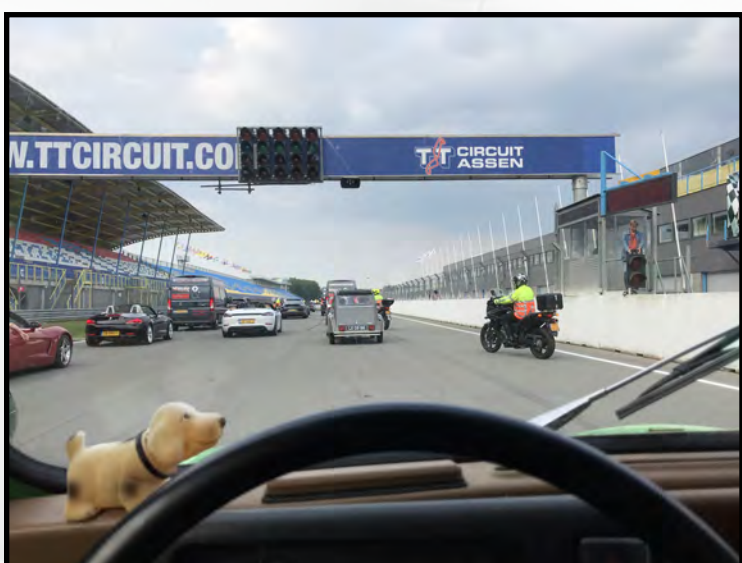

Langzaam komen de cliënten binnen druppelen, soms vergezeld van een begeleider. Het is overzichtelijk geregeld: wie een mooie auto ziet staan, gaat erbij staan en claimt daarmee een plekje. Al snel is de plek

in de 4 bezet: Erik is gelijk fan van de 4 en wil graag meerijden. Zijn begeleider gaat ook mee. Ik ben best vereerd dat Erik de 4 verkiest boven de Porsches, E-type en ander sportief spul.

Dan gaan we in colonne op pad. Logistiek een fikse operatie, met 150 auto's. De eerste etappe leidt ons naar het TT-circuit. Daar is het opstellen in rijen van 3 en dan mogen we 2 rondjes in gepast tempo over het circuit. Gepast is in dit geval 1 rondje rustig en een tweede rondje aanzienlijk sneller. Passend bij de omgeving en het enthousiasme van de gasten.

Daarna door naar de Johan Willem Frisokazerne, voor een patatje en drankje. Defensie en de organisatie hadden dit fijn geregeld, want wat is tenslotte een uitje zonder patat? Precies. Er was echter een nog grotere verrassing. Niet helemaal bekend in

deze doelgroep, vermoed ik, maar vlogger Enzo Knol (vraag het uw kinderen of kleinkinderen) kwam onverwacht meerijden. En onze cliënten kennen hem zéker! Dus de pauze ging voor Enzo op aan handtekeningen zetten, op de foto komen en filmen. Op zijn Youtube-kanaal heeft hij er uiteraard een vlog aan gewijd:

<https://www.youtube.com/watch?v=NmTLCRdpzMk> Vanaf 12:38 komt de groene 4 in de achtergrond nog in beeld.

De route gaat verder dwars door de binnenstad van Assen. Veel zwaaien naar het massaal aanwezige publiek, dat vrolijk terugzwaait. Prachtig, al die belangstelling. Daarna met een mooie bocht buiten om Assen terug naar Vanboeijen. Een route overigens die RVVC-ers nog kennen van het Hunebedevenement: door Ballo en over het Balloërveld.

Eenmaal weer terug is er een warme ontvangst met een hapje en drankje in Grandcafé Lombok, op het Vanboeijen-terrein. Gezellig napraten over de belevenissen en daarna lopend of met de taxibus terug naar hun huis. Het was een groot feest. Volgend jaar ben ik weer van de partij. Eens zien wat ik dan mee kan nemen. En wie meer wil zien: [hier](#) vind je een filmpje van de rally. En op [deze website](#) vind je informatie over de Rally en kan je je ook aanmelden voor deelname. Een aanrader!

Martijn Brouwer

Agenda

7-9 september 2018

RVVC Najaarsevenement
Kamperland, Zeeland

15-16 september 2018

Renaultoloog
Landgraaf
www.renaultoloog.nl

13 januari 2019

RVVC Nieuwjaarsborrel

31 mei-2 juni 2019

RVVC Voorjaarsevenement
Rotterdam

6-8 september 2019

RVVC Najaarsevenement
Flevoland

Clubinformatie

Renault Vrijbuiters Vrienden Club

Opgericht 15 sept 2006 te Hoogwoud
KvK 01116245

Ledenadministratie

penningmeester@rvvc.nl
Lidmaatschap EUR 15 per persoon per kalenderjaar, EUR 25 per gezin per kalenderjaar t.n.v. RVVC te Zwolle
IBAN: NL37ABNA0593510011
BIC: ABNANL2A

Webmaster

Michiel Komies, webmaster@rvvc.nl

Bestuur

Bert Strijker
Contactgegevens volgen

Folkert Sikkema
Dr. F.W. Klaarenbeeksingel 57
3871 XB Hoevelaken. 06-54711116

Henk Buwalda
Meekeshof 23
9089 BC Wytgaard. 058-2553235

Martijn Brouwer
Verl. Hoogeveense vaart 56
7864 TC Zwinderen. 06-42516883

Menno Merts
Breegraven 67
7231 JB Warnsveld. 06-15097768

Coördinator evenementen

Henk Buwalda; contactgegevens: zie boven

Redactie Uitlaatklep

Wouter Hoek, Harry Velthuis,
Martijn Brouwer redactie@rvvc.nl

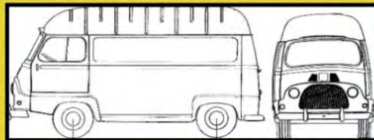
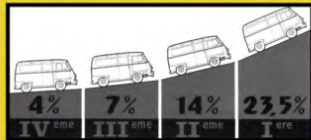
Clubartikelen

Mandy Welagen-Marlies Kuiper
clubwinkel@rvvc.nl

Technische vraagbaak

Jaap Wagenmaker, tel: 0228-724333
Wim Meester, tel: 0228-584825
Harry Velthuis, tel: 0591-618696

Multimerken Specialist.
AUTOEXCELLENT Strijker

Renault Estafette Specialist
Willem Belder Klassiekers
Tel: +31 (0)644904582

Marsweg 115-3
7202AT Zutphen
Bezoek op afspraak

Email: estafettewillem@gmail.com

WWW.RENAULTESTAFETTE.NL

Assurantiekantoor Henk den Uil B.V.

Vanoo: Renfaanvlant 11
3901 AH Grootbri
postbus 1807
3940 BA, Grootbri
tel: (0184) 410000
fax: (0184) 489000
mobiele tel: 06-51405204

sparen - hypotheek - financieringen - pensioenen